

Kochleární implantát vrátil mé dceři sluch

O sluchové vadě své dcery Zuzany jsem neměla zpočátku ani tušení, navíc se v naší rodině nevyskytuje. Když jsem se o jejím postižení dozvěděla, měla jsem pocit, že se mi zhroutil svět. Moderní medicína mi ale dala naději.

Zuzka se vyvíjela jako zdravé dítě. Začala si i pobrukovat a napodobovat pohyby rtů, jak to viděla u lidí, kteří na ni, třeba když byla v kočárku, mluvili. Jak utíkaly měsíce, pobrukování zmizelo. „To je divné, její vrstevníci už tvoří první slůvka jako máma, táta, bum, a naše Zuzka nic,“ podivovala jsem se. Dcera ovšem výborně odezírala, čímž mě docela dlouho mátl. Zdálo se mi, že rozumí, ale zatím prostě jen nemluví.

Dejte ji do ústavu

Navštívila jsem dokonce pediatričku s podezřením, že asi není něco v pořádku. „Když na dceru zavolám ze zadu, neotáčí se,“ líčila jsem paní doktorce. Ta se mi však „vysmála“ s tím, že je Zuzka silná osobnost, a nebude se přece otáčet na každé zavolání. „Má dcerka nemluví do tří let a nyní je z ní doktor-ka,“ uklidňovala mě. Zuzčiny reakce na můj hlas se ale nezlepšily ani po půlroce, a tak jsem se raději vydala pro pomoc přímo na ORL a na foniatrii. Tam bohužel odhalili sluchovou vadu a odeslali nás na specializované pracoviště v Motole, kde zjistili, jak silnou sluchovou vadu Zuzka má. Přesnou diagnózu jsem se dozvěděla, když byly dceři dva roky. „Jedná se o vrozenou oboustrannou hluchotu. Jde o dlouhodobě, těžce zdravotně postižené dítě, vyžadující mimořádnou péči. Doporučujeme kochleární im-

plantaci,“ zněla naprosto šílená diagnóza, a já byla úplně zoufalá. Přišlo mi, že tohle je konec světa! Navíc mě trápila reakce okolí, která byla doslova příšerná. Sousedky si dokonce nepřály, aby si Zuzka hrála s jejich dětmi, a každý se bál maličkou pohlídat. „Dejte ji do ústavu,“ radili mi někteří. Na něco takového jsem ani nepomyslela, naopak s panem doktorem v Motole jsme hledali možnosti, jak dceři zjednodušit život. Kromě navrhovaných sluchadel mi doporučoval zařazení do seznamu čekatelů na kochleární implantát. Vůbec jsem ale tehdy netušila, o čem mluví. Nemohla jsem se na nic soustředit, ale důvěřovala jsem mu. A souhlasila jsem, aby nás zařadil mezi čekatele na implantaci.

Zuzka od malička sportuje, závodně lyžuje a několikrát se stala mistryní republiky v kategorii neslyšících

Pětihodinová operace

Konečně nás s dcerou pozvaly do nemocnice na potřebné vyšetření. V čekárně jsem tehdy potkala dvě mladé ženy, které spolu „znakovaly“, a jedna z nich, tlumočnice, se mě zeptala, co má dcera za problém. „Neslyší. Nevím, co s ní mám dělat. Nikoho neslyšícího neznám,“ plakala jsem a tvrdila, že se z toho asi zblázním. Tlumočnice moje nářky překládala té druhé paní, která se na mě usmála a ve znakové řeči odpověděla: „I neslyšící studují, chodí do divadla, mají rodiny,“ pak mi podala lístek s kontak-

Ve třech letech dcera podstoupila operaci, při které jí byl zaveden kochleární implantát

tem na Centrum rané péče pro děti s vadami sluchu TAM-TAM, které funguje pod Federací rodičů a přátel sluchově postižených. Hned jsem tam zatelefonovala, a druhý den za námi přijela paní psychologka, která mi přivezla spoustu informačních materiálů. Strávila s námi celý den, vše mi vysvětlila a pak nás navštěvovala každé tři týdny, a to několik let. Našla jsem v ní obrovskou oporu. Zuzka zatím celý rok procházela potřebnými vyšetřeními a schvalováním pojišťovnou, než se dostala na operaci. Implantace proběhla 19. března 2007, v jejích třech letech.

Jednalo se tehdy o velmi náročný, pětihodinový zákrok. Lékaři jí zavedli elektrodu implantátu do vnitřního ucha a provedli uložení implantátu do lebeční kosti. Nosí ho vlevo, protože v tehdejší době se ještě neprováděly oboustranné implantace. Z tohoto důvodu Zuzka bohužel nemá směrové slyšení a nerozezná, odkud k ní zvuk přichází. Operaci zvládla dobře a velmi rychle se zotavila. Když se jí zahojila jizva, jela jsem s ní nedočkavě do nemocnice a celá natěšená na první zapojení.

Dokáže třídit zvuky

Mé velké očekávání ale poněkud zhatila reakce dcery, které se zapojování moc nelíbilo. Není se co divit, vždyť pro ni to bylo něco absolutně neznámého. Na nastavování zvuko-

Mám z dcery radost, roste z ní šikovná a sebevědomá dívka

vého procesoru jsme pak dojížděly každý týden, později se intervaly prodlužovaly. Dcera potřebovala čas, než si na zvuky zvykla. Poslouchala, ptala se, co to slyší, a k tomu jsme spolu stále znakovaly. Když po půlroce začala říkat první slova, byla jsem opravdu šťastná. Další slovní zásoba přicházela rychleji, nejvíce ji bavila

slova, ke kterým znala znaky, lépe si je totiž zapamatovala. S dalšími slovíčky to sice šlo už pomaleji, ale díky kochleárnímu implantátu se Zuzce otevřely úplně nové možnosti. Od malička hodně sportuje, závodně lyžuje a několikrát se stala mistryní republiky v kategorii neslyšících. Dobře se umísťuje i mezi slyšícími vrstevníky,

navíc hraje golf, jezdí na kole a na in-linech. K dalšímu pokroku došlo, když jsem jí loni s přispěním nadací a darů od firm zakoupila nejnovější řečový procesor Nucleus N6 od firmy Cochlear. Nový model řečového procesoru Zuzce moc pomáhá, protože má vynikající technologii zpracování zvuku, což jí umožňuje optimální poslech

INFO

Kochleární implantát
Jedná se o zařízení určené lidem s vážným sluchovým postižením. Elektroda implantátu se při operaci zavádí do vnitřního ucha, kde elektricky stimuluje sluchový nerv v hlemýždi neboli kochleji, čímž vytváří sluchový vjem. Součástí systému je také zvukový procesor, který je umístěn za uchem. První vícekanálový implantát byl navržen na univerzitě v Melbourne v Austrálii ve spolupráci s firmou Cochlear Limited. Více na www.cochlear.com

v nejrůznějších akustických prostředích, a ona dokáže třídit zvuky. „Konečně mohu v hlučném prostředí rozpoznat mluvenou řeč a zároveň mě neruší zvuky z okolí,“ vysvětlovala mi s tím, že díky tomu daleko více řeči rozumí. Lépe se také orientuje všude tam, kde je to pro ni nebezpečné. Nedokáže totiž určit, odkud třeba přijíždí auto nebo z jaké strany na ni někdo volá. S novým procesorem lépe slyší televizi či mobilní telefon. Navíc se s ním může i sprchovat či plavat v bazénu nebo moři. A také se celkově lépe orientuje nejen doma a ve škole, ale právě venku. Pro dospívajícího mladého člověka s handicapem to znamená normální, nebo alespoň normálnější, život.

Zařadila se do slyšící společnosti

Dneska je už ze Zuzky krásná, dvanáctiletá slečna, která mi dělá jen samou radost! Věnuje se modelingu a „odešla“ již několik módních přehlídek. Studuje soukromou školu Doctrinu v Liberci. V létě se chystá sama na dva týdny do školy Excite English v Landcastru v Anglii, kde se bude zdokonalovat v angličtině. Mám radost, když vidím stále veselou, milou a díky implantaci i sebevědomou dívku, která se plně zařadila do slyšící společnosti. Otevřely se jí tak dveře do světa, kde na ni čeká spousta možností, jak naplnit svůj život. To je pro mě největší odměna.

Kateřina Karbanová, Liberec